

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: 1 šiling.

Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25

Pozamezna številka 10 grošev.

Leto V.

Dunaj, 3. junija 1925.

Št. 22.

Deželni zbor

se je pretekli teden na zadnjih dveh sejah bavil s kmečko bolniško blagajno. Ker je zvezna vlada ugovarjala proti predloženemu načrtu, se je veljavnost starega zakona podaljšala do 30. junija, a se je o načrtu vendar podrobno razpravljalo ter stopi v veljavo 1. julija, ako zveza ne bo delala nadaljne težkoče. G. poslanec Pokjanec je pozdravil, da se je kolikortoliko ugodilo tudi željam koroških Slovencev po občinski bolniški blagajni. Čudi se pa, da se shodi onemogočujejo, ko je vendar treba ljudi poučevati. Končno se je deželni vladi dovolilo najetje 25 milijonskega posojila v inozemstvu.

V naslednjem nadaljujemo izvajanja g. dr. Petka ob priliki proračunske generalne debate v deželnem zboru dne 28. januarja t. l.

Omenil sem že, da so ravno plače javnih nameščencev tista točka, ki obremenuje zvezne in deželne proračune. Toda mi nismo za nesmiselni „Abbau“, temveč najprej se mora izvesti reforma uprave, olajšanje celega aparata, da se potem odpustijo nepotrebni uradniki. To stališče moramo kot objektivno zaznamovati še tembolj, ker so bili ravno javni nameščenci tisti, ki so bili vselej, kadar je bilo treba ukreniti kaj proti koroškim Slovincem, zato pripravljeni in smelo lahko trdim, da se je pri nas razvila specijalna metoda, kako se odrekajo koroškim Slovincem najprimitivnejše pravice. Vedno se trdi, koroški Slovenci imajo vse pravice. Gotovo, ne tajim tega, kljub temu reči moram, pravice so tu, toda samo na papirju. Ne gre se za pravice, ki stoje na papirju, ampak rešitev je tisto, kar odloča, praktična rešitev, in ta pa leži v rokah uradništva. Tu pa se je razvil sistem, pri katerem se pošlje najnižja inštanca proti nam v ogenj in če se hoče rekurirati, pa se dobi odgovor: „Rekurz ni dovoljen.“

Tak slučaj se je pripetil v vprašanju o matrikah. V vprašanju, v katerem jeziku naj se pišejo matrike, so krenile naše oblasti na zanimivo pot. Tri okrajna glavarstva: Celovec, Velikovec in Beljak so izdala enako se glaseča navodila, kako in v katerem jeziku se naj pišejo matrike in ko smo raditega interpelirali, se je nam odgovorilo: To je stvar okrajnih glavarstev. Čudno pa je, kako morejo tri okrajna glavarstva izdati popolnoma enaka navodila. Da bi deželna vlada o tem nič ne vedela, to se pač ne more trditi. Pritožba proti temu ukrepu okrajnih glavarstev je bila zavržena s pripombo: Proti ukrepom okrajnih glavarstev v tej zadevi ni dovoljen rekurz.

Na Tirolskem in v Jugoslaviji na primer pa štejejo jezikovno vprašanje med najdelikatnejša vprašanja in se je tudi kot tako reševalo. O tem vprašanju se je razmotrivalo pred zastopniki ljudstva ali pa vsaj na kakem višjem mestu, ki svoj čin tudi zastopa in proti kateremu se je mogoče tudi braniti. Na južnem Tirolskem in v Jugoslaviji so vsi ukrepi o porabi jezika podpisani od prefekta ali pa od vlade. Pri nas pa so ti ukrepi podpisani od okrajnih glavarjev ali pa še niti od teh, kakor na primer ukrepi glede napisov. Potrebno je, da se tudi o tej stvari nekoliko pogovorimo. Izda se ukrep, ki zapoveduje, da morajo biti napisi — mislim na napise trgovskih podjetij — nemški, biti spisani v državnem jeziku. Mi se bomo branili, toda če bo pravomočen, se bo izvedlo. Kakšno pa je postopanje? Pride lepega dne k nekemu trgovcu žandarmerijski uradnik ter mu

reče: „Vi imate slovenski napis ali slovensko-nemški napis s slovenskim na prvem mestu. To je nedopustno. To pravico ima samo par občin — navadno so to občine v obmejni coni. Potem mu pokaže ukaz in mu reče: „Tu je ukrep okrajnega glavarstva. Če pa kdo prosi, da se mu da ta ukrep v roke, potem pa odgovori, da je to ustmena zapoved. V tej zadevi sem enkrat interveniral pri okrajnem glavarstvu v Velikovcu in okrajni glavar mi odgovori: „Ni res, da ima orožništvo navodilo, odstraniti slovenske napise in ukreniti, da se nadomestijo z nemškimi; ampak ono hoče samo fiktivno stanje poizvedeti.“ Faktično stanje pa se bo tako dolgo poizvedovalo, da bodo napravljeni nemški napisi in potem se bo poročalo: „Tu so samo nemški napisi!“ Zakaj to zakrivanje? In če se vpraša potem deželna vlada, pa se glasi: „To je napravilo okrajno glavarstvo!“

Druga točka, ki osvetljuje predvsem postopanje oblasti napram nam, so zaupne odredbe. Povsod so običajne zaupne odredbe, ali pri nas so tudi zaupna navodila okrajnih glavarstev občinskim predstojništvom in tukaj bi prečital eno takih odredb. (Posl. Michner: odkod veste vi to?) Mi smo to dobili. Nato čita gosp. poslanec odlok okr. glavarstva Velikovec št. 103/Präs. ex 1924 z dne 26. septembra 1924, ki je bil objavljen v 43. številki našega lista z dne 22. oktobra 1924. Tukaj se tedaj ne gre samo za eno odredbo, temveč za več.

Mogoče so vmes tudi tajne odredbe o napisih in bi bilo zanimivo odnosno bi vlado prosil, da bi take odredbe, ako obstojajo, predložila deželnemu zboru, odnosno dovolila vpogled, da bi vedeli, kako stvar dejansko stoji. (Michner: Kaj je z zadevo Koledarjev?) Sem mnenja, da ni županov, ki bi odloku ugodili, ker se gre za liste, ki pridejo po pošti skozi cenzuro.

Padel je medklic o Koledarjih. Zgodilo se je l. 1924, da so se Koledarji Družbe sv. Mohorja premenjali. Med mnogimi tisoči izvodi Koledarja — ugotavljam, da izdaja Družba dva Koledarja, in sicer enega za Koroško in drugega za Jugoslavijo — so dobile pri naknadni naročitvi tri ali štiri župnije napačne Koledarje in ko se je nas nato opozorilo, smo jih takoj izmenjali. Poleg tega bi še povdaril, da so nosile vse te pošiljatve odobrenje cenzure deželne vlade. (Dimnig: Ali so tako državnonevarni?) Tega ne vem!

Že prej sem omenil, da ne verjamem, da bi župani odgovarjali na zaupne odloke, in če je kateri župan to izvedel in se postavil v službo tega tajno organiziranega nadzorstva, tedaj ga morem samo pomilovati. To so nekatere točke, ki jih navajam na naslov uprave.

Omenil bi še zadevo Narodnega doma v Velikovcu, ki je last Hranilnice in posojilnice. Zadeva se vleče že štiri leta; že štiri leta se nas zapostavlja in ni mogoče doseči izvrševanja koncesije, ki smo jo dobili pravno popolnoma neoporočeno, četudi je že prešla. Dunaj je odgovoril, da je pravica sicer na naši strani, potrebna pa je še enkratna obravnava, da bi šla vsa zadeva še parkrat skozi vse inštanice in bi si mi medtem mislili in se odrekli otvoritvi. Toda mi tega nismo storili, pač pa nastopili pot pogajanj. Rekli smo: mi imenujemo najemnika in vaša stvar bo potem, da se izjavite. V tej zadevi sem se obrnil na velikoveškega župana in na deželnega glavarja. Deželni glavar mi je sicer obljubil, a b e s e d e

ni držal. Najemnik je čakal 4 mesce na potrditev, ko sme vendar toliko in toliko najemnikov izvrševati brez posebnega potrdila svoje obrt, in nam potem pisal, da odstopi, ker je gospodarsko uničen. Verjamem mu to, ker najemnik pač ne razpolaga z milijoni in če bi jih imel, bi si gostilno kupil. Ta je torej odstopil in potem se je reklo: ne more se ga potrditi, ker je odstopil. Pozneje smo prijavi še dva najemnika. Odgovorilo se je, da se ne potrdi, ker prosilec za izvrševanje gostilničarske obrti ne poseduje potrebne zanesljivosti. V čem zanesljivost obstoja, ni navedeno. Beseda „zanesljivost“ je pač le beseda. Če se že končno reče, da je nezanesljiv, bi se pričakovalo, da se navedejo vsaj dejstva, na kar se nezanesljivost opira. V tem pogledu je bila razprava v velikoveškem občinskem odboru zelo zanimiva. Ugotovilo se je, da obstoja nezanesljivost edino v tem, da je prosilec pred plebiscitom glasoval za Jugoslavijo, da pa je postal po plebiscitu popolnoma lojalni državljani in ni nobene pritožbe proti njemu. Tedaj je politično prepričanje pred plebiscitom edini vzrok, da se Slovenca izključuje od izvrševanja obrti. (Konec pride.)

Seja deželnega kulturnega sveta dne 7. maja 1925.

(Konec.)

Kmetško knjigovodstvo.

V tekočem letu je bilo mogoče pri desetih posestnikih urediti popolnoma pravilno knjigovodstvo. Več kurzov se ni moglo prirediti, ker je predavatelj zbolel. Ko se to knjigovodstvo uredi, se bodo kmetije pri prodaji lažje pravilno cenile. Zdaj se pri predajah ne postopa povsod enako; sodišča jemljejo cenilce, ki nikakor niso sposobni. Urad za kmetijsko knjigovodstvo bi bil v prvi vrsti poklican za take cenilce. V Švici so kmetije uredili sami svoj cenilni urad, katerega se zasebniški uradi prav radi poslužujejo. Za zdaj je kulturni svet prosil sodišča, da mu pošljejo imenik zapriseženih cenilcev, da se te pouči in tako kolikortoliko pride do enakomernosti cenitev.

Neobdelana polja.

Socijalni demokratje so stavili v državnem zboru predlog, naj se napravi postava, po kateri bi se lastniku smelo vzeti zemljišče, ki ga ne obdeluje primerno ter oddati najemniku, ki bi moral plačati kraju primerno najemnino. Vlada zdaj poprašuje:

1. Ali se opuščajo polja in travniki?
2. Ali se polja in travniki slabo obdelujejo?
3. Ali se naj lastnika, oz. najemnika sili k boljšemu obdelovanju in kako?

Predsedništvo kulturnega sveta je vladi odgovorilo: Najprej bi bilo treba vedeti, kako se naj razume izraz „polja se opuščajo“. Ali to pomeni, da se jih sploh ne obdeluje, ali pa pomeni, da se le ekstensivno gospodari, da se polja pušča kot travnik, travnik kot pašnik? Slučaji, da se polje sploh ne obdeluje, bodo zelo redki, ker visoki davki vsakogar silijo iz zemlje dobiti največ ko mogoče dohodkov. Drugo je vprašanje, ali se na Koroškem polja slabo obdelujejo? Z ozirom na visoke davke in na pomanjkanje poslov se mora reči, da si ljudje prizadevajo storiti, kar je pač mogoče.

Zato kulturni svet ne more uvidevati, da bi bila nameravana postava potrebna.

Msgr. Podgorc: Naj država že neha naprej zaletavati se z novimi postavami v gospodarsko življenje. Vse preveč imamo že postav. Boljševiški duh, ki jih je delal, hvala Bogu, ponehava. Za take izjemne slučaje, da kdo zemlje ne obdela, menda ni treba postav. Govori se o slučajih, ko so graščine začele na lastno roko gospodariti, a zdaj ne morejo več naprej. To se bo samo uravnalo. Kulturni svet bi moral poprej natančno poizvedeti, potem šele informirati vlado.

Dež. svetnik Kernmayer: Za slučaje, če se kje polje ne obdela, zadostuje naredba iz l. 1919., ki določuje, da okrajno glavarstvo taka zemljišča lahko odda najemnikom. V okolici Wolfsberga se je letos neki graščini vzelo precej polja in oddalo v najem; slučaj je bil posebno oduren.

Nova gozdarska šola.

Ravnatelj Halenta poroča: Koroško gozdarsko društvo, ki je do vojne vzdrževalo gozdarsko šolo, ter jo je med vojno opustilo, te šole ne more več poživiti, ker mu država ne dovoli plače za učne moči in ker prostora ne najde. Kulturni svet pa priznava, da je taka šola potrebna in zato se bo uravnala poleg kmetijske šole. V ti sta se opustila dva vzporedna letnika in dobila se je tako dvorana. Internat pa se v kmetijski šoli ne more napraviti, zato bodo fantje stanovali v zavodu za slepce, kjer je prostora, med dnem, od jutra do večera, bodo pa v kmetijski šoli in tu bodo dobivali tudi hrano. Poučevali bodo gospodje kmetijske šole, deželnega gozdarskega inspektora in agrarne oblasti, prireditveni stroški stanejo 30 milijonov, za pouk se potrebuje letnih 50 milijonov.

Dež. svetnik Kernmayer izjavlja, da dežela težko zmaguje razne potrebe, zato potrebo pa se bode že dobilo in nekaj bo dala tudi država. Do časa, da se ne poravnava, se bodejo stroški krili iz zaklada, ki je na razpolago za deželne kulturne potrebe in ki znaša še 200 milijonov. Za nadzorovanje šole se postavi poseben odsek, v katerega se pošljeta iz kulturnega sveta dr. Lemiš in msgr. Podgorc.

Plotovi ob železnicah.

Ob železnicah so v mnogih krajih dolgi plotovi; železniška uprava jih namerava opustiti, kjer niso potrebni. A predno se plot opusti, se bo občina obvestila; ljudje se lahko pri deželni vladi pritožijo, če se jim dela krivica.

Železniški tarifi.

Pirschl se pritožuje o tarifih na žiljski železnici. Od Kirchbacha do Trbiža se plača toliko, kakor iz Zg. Dravograda čez Beljak.

Gruber omenja, da se je na sestanku predsednikov slišala pritožba, da ima industrija nižje tarife kakor kmetijstvo.

Moser se pritožuje, da pridejo od železnice bivajoči naročevalci blaga v škodo, ker se jim obvestilo (aviso) ne dostavi pravočasno in morajo plačevati ležarino (Lagerzins).

POLITIČNI PREGLED

K skupščini vsenemške avstrijske stranke, ki se je vršila 23. majnika na Dunaju, so prišli delegati iz Nemčije in Češkoslovaške. Dr. Mittelmann iz Berlina je izvajal, da rajhovski Nemci z največjim zanimanjem zasledujejo vse dogodke v Avstriji in Avstrijo že danes priznavajo za del Nemčije. Pravico k temu nam ne daje samo skupna kultura, skupen jezik in zgodovina, pravico k temu nam daje tudi dejstvo, da združitev želi pretežna večina avstrijskega prebivalstva, kar prihaja posebno do izraza v tem, da za združitev niso več samo vsenemci in socialdemokrati, temveč tudi širši krog kršč. soc. stranke. Samoodločba narodov, ki se je v toliki meri dopustila Čehom, Poljakom in Romuncem, se bo morala dovoliti tudi nemškemu narodu. Mi moramo posebno paziti nato, da se v Londonu, Parizu itd. ne vkorenini napačno mnenje, da je priključitveno gibanje v Avstriji nekaj umetnega.

Mataja mora iti! Zunanji minister Mataja se je vsenemcem zelo zameril vsled izjav v Rimu glede anšlusa in pozneje vsled pogajanj

z Italijo o carinski in novčani uniji, da so rekli: Mataja mora iti! Zameril pa se je tudi ruskim sovjetom, ker je na nekem zborovanju govoril o komunistični propagandi v Evropi. Ruski odpravnik poslov je zahteval pojasnila in dobil odgovor, da je Mataja storil samo svojo dolžnost, ker je odgovoril na podtikavanja drugih držav, da on dopušča boljševiško propagando. Socijalisti so vložili interpelacijo in protestirajo proti vmešavanju v notranje ruske zadeve. Berlinski naš poslanik Riedl je odstopil, ker vsled krivde Mataje ni prišlo do odprave viz za potovanje v Nemčijo. Pa naj gre Mataja! Nam je pač vseeno.

Stranke med seboj. Strankarski boj postaja v Avstriji zadnji čas izredno oster. Povod temu je dala usmritev socijalista v Mödlingu po hakenkreuzlerjih. Socijalisti so umor porabili v svoje namene in prisegli na grobu krvno osveto. Obenem so v narodni skupščini vložili interpelacijo in dobili takoj odgovor, da se bo zadeva preiskala, krivci kaznovali in razpuščili organizacije, če so se pregrešile proti zakonom. Jasno, da so sledila temu protestna zborovanja, pri katerih je bilo več nacionalistov pretepenih. Celo komunisti so nastopili in demonstrirali po Dunaju. Vlada je eno teh organizacij že razpustila. Nacionalisti zahtevajo, da se novelira orožni patent in omeji nošnja orožja, delavci pa bi radi, da se odvzame hakenkreuzlerjem vse orožje in da delavcem. Teror na tej in oni strani. Boj se je prenesel celo na akademska tla. Nacionalisti so zasedli vhod v univerzo in pretepali druge slušatelje dokler jih ni policija razpršila in se univerza zaprla za teden dni. Tudi nekateri Slovenci so bili pretepeni. — Celovec za Dunajem ne zaostaja dosti. Najprej so hakenkreuzlerji razbili predavanje „resnih raziskovalcev biblije“ in s tem nasprotstva zelo poostri. Zadnjič pa je vlada prepovedala zborovanje hakenkreuzlerjev. — Lepe metode so se začele uvajati. Kje je osebna in zborovalna svoboda?

50.000 delavcev v severno Ameriko. Delavska zbornica je predala zveznemu kanclerskemu uradu vlogo, v kateri smatra za potrebno, da se dovoli odosno doseže izselitev 50.000 delavcev. S tem bi se narodno gospodarstvo v splošnem nekoliko oddahnilo. Ne smemo si staviti vprašanje, ali je Avstrija življenja zmožna, temveč: Koliko ljudi more živeti v Avstriji dotlej, dokler je Avstrija obsojena na samostojno celoto? Položaj nam kaže, da je več ljudi brez dela, kolikor jih more delo sploh kedaj dobiti. Kljub vsem trudom se je moglo od 180.000 brezposelnih namestiti le 6000 delavcev. Avstrija ima preveč ljudi, a pre malo produkcijskih sredstev. Z ozirom na veliko število brezposelnih in vpokojencev se je naše časopisje začelo zanimati za to, da bi dobila Avstrija kako kolonijo. Dunajski list piše: „Nekje se bo vendarle ponudila prilika, da delamo za človeštvo, da pretvarjamo ledine v oranice, ne da bi morali biti samo kulturno gnojivo in delati za tujce prisilno delo. Nekje se bo menda našlo kaj prostora za one tisoče brezposelnih, ki so prehrabri, da bi storili samomor. Nekje nam mora biti dana možnost, da ustvarimo novo Avstrijo. — Novo Avstrijo, kjer bo lahko reducirani general ali odpuščeni bančni direktor — če bo hotel — postal delavec in ostal delavec, ne da bi ga preganjalo prokletstvo naslova...“

Mussolini je govoril. Pograbil je priliko, ki se mu je nudila pri razpravi o proračunu. Mussolini rad govori, zato je tudi njegov govor zelo obširen. Povzemamo samo nekatere točke, ki nas znajo zanimati. Glede Jugoslavije je izjavil: „Naši odnosi z Jugoslavijo so pri srčni in — lahko trdim — prav dobri.“ Verjetno, ker so Jugoslavlani v svoji miroljubnosti in popustljivosti pri pogajanjih v Firenci tako daleč popustili, da je sporazum že skoro gotov na škodo Jugoslavije. Vsaj živi Reka na škodo Sušaka. Mussolini je za tak garancijski pakt, ki ne zavaruje samo renske meje, temveč tudi Brenner. Pri tej priliki moram označiti stališče Italije glede vprašanja propagande, ki se vrši v Avstriji in Nemčiji v korist združenja obeh držav. Take priključitve ne smemo dopustiti. Nemška vlada je sama izjavila, da nima namena, postaviti vprašanje v ospredje, vendar pa na drugi strani dopušča vneto propagando, ho-

teč menda naprtiti vso odgovornost javnemu mnenju, ki bi mu v pripravnem trenutku tudi sama sledila. Italija nikakor ne more trpeti kršitev mirovnihih pogodb, kakor bi bila priključitev Avstrije Nemčiji. Taka aneksija bi ustvarila poseben položaj, ker bi ravno Nemčija bila edina, ki bi povečala svoje ozemlje in prebivalstvo ter tako ustvarila najmočnejši blok v srednji Evropi. Avstrijska vlada je v svojih odnosih do Italije zelo korektna in zasleduje prijateljsko politiko, vendar pa je baš vsled italijanske prijaznosti (!) postala sovražna. Zavarovanje Brennerjeve meje je smatrati za nepreklicno in jo bomo za vsako ceno branili. Tako Mussolini. Nemški listi pišejo, da je nemogoče, da bi bila v garancijski pakt vključena tudi meja na Brennerju, ker je Avstrija samostojna država in za njene meje ne more jamčiti Nemčija. Kar se pa tiče gibanja za priključitev Avstrije Nemčiji, pa je treba povedati, da to gibanje ni vsiljeno, temveč posledica gospodarske slabosti Nemčije in zavesti kulturne skupnosti vseh Nemcev. Priključitev Avstrije Nemčiji tudi ne nasprotuje določilom verzajske mirovne pogodbe, ker je to vprašanje po dogovoru odprto. O Mussolinijevi izjavi se v italijanski in avstrijski javnosti mnogo razpravlja. Menda se pripravljajo ožja zveza med Avstrijo in Italijo na gospodarskem polju, nakar ni izključena carinska in valutna unija med obema državama. Govore celo o neki personalni uniji, na podlagi katere bi Italija dovolila združitve južne Tirolske s severnim avstrijskim delom. Malo čudno to doni. To je uspeh zadnjega poseta našega zun. ministra dr. Mataja, ki je vzbudil v vsenemških krogih radi izjave o priključitvi Nemčiji že toliko prahu. Sedaj pravijo: Gospod Mataja se bo moral opravičiti!

Krvavi poboji med socialisti in fašisti v Italiji. V vasi Boara v provinci Padue sta prišla dva brata, po prepričanju socialista, v spor z dvema fašistoma. Prepir je postajal vedno hujši in končal s tem, da sta se socialisti navalila na fašista, enemu prerezala trebuh, drugega pa smrtono varno ranila. Enega brata je policija takoj aretirala. Vsled umora svojega tovariša so zahtevali fašisti v bližnjem mestu Raigo, da se morajo vse trgovine zapreti. Ko je neki fašist nadziral zapiranje trgovin in stopil v trgovino bratov Giordano, je bil od puškega strela ubit. Oba brata sta bila nato takoj od policije aretirana. Fašisti pa so oba iztrgali policiji ter ju strahovito pretepli, da je eden obležal na mestu mrtev, dočim je drugi izdihnil v bolnici. Vsled dogodka v Raigu so fašisti naskočili tudi uredništvo popolarskega lista v Padovi in ga popolnoma demolirali. V italijanskem parlamentu je notranji minister Federzoni obsodil dogodke in nastopil tudi proti fašistom. Odgovoril mu je poslanec Farinacci in dejal, da fašisti ne morejo dalje trpeti provokacij svojih nasprotnikov in da bode vselej sogli po samopomoči.

Francozi v Maroku. Italijanski listi priobčujejo izjavo stotnika francoske tujske legije. Stotnik se izredno čudi vojaškemu talentom sovražnika, ki se tako dobro skrivajo, da jih ni mogoče opaziti. Tako so postrelili 106 legionarjev iz zasede, ne da bi se vedelo od katere strani pridejo strelji. Izgube tujskih legij so pretežno težke. Sovražnik ni uničen, ne razorožen. Francoska razpolaga z močno zračno floto, dočim ima sovražnik samo tri zrakoplove. Posebno redna vojska, ki šteje 20.000 mož, je v vsem vojskovanju dobro izvežbana, gradi cele predore za napade. S francoske strani se poroča, da so boji končani. Mesto Fez je izven nevarnosti. Francoske čete zasledujejo Abd-el-Krimove pristaše.

Upori v Perziji. Po poročilih iz Londona so izzvali boljševiki v Perziji velike upore. V Turkmenistanu so razvili rdečo zastavo in se uprli proti sedanjí vladi v Teheranu. Turkmeni zahtevajo popolno avtonomijo, kakor jo imajo njihovi sorojaki v Rusiji, to se pravi, dovoli naj se jim ustanovitev sovjetske republike. Praktično bi pomenilo to seveda unijo med perzijskim in ruskim Turkmenistanom. Perzijska armada je napram temu gibanju, ki ga vodijo ruski agenti, skoro brez moči, ker ni niti dovolj velika niti zadostno opremljena. Ni izključeno, da se bodo temu uporu pridružili še drugi nemiri.

DOMAČE NOVICE

Pliberk. Veselica pri Kosmu, prirejena od Landjugendbunda, se je nekoliko ponesrečila. Nebo ni bilo prijazno in je poslalo dežja in tudi drugače je bilo slabo razpoloženje. Vzrok slabega razpoloženja in dobre volje pa je bil slovenski tekst na vabilih. Načelnik Landjugendbunda ni imel slabe ideje, da je dal tiskati plakate tudi slovensko. Po pravici rečeno, ljudem se je to dopadlo in so si mislili, da hočejo Heimatschutzlerji prenapeto nacionalno struno nekoliko zrahljati, in kaj bi že bilo, če bi se enkrat skupaj malo poveselili. Toda glej. Še so vročekrvnejši, ki slovenske besede ne morejo videti. Zato so se že pred igro malo pokregali in zmerjali ter nekatere slovenske plakate potrgali, in se navrh na dan veselice stepli in malo potolkli. Prav je. Saj ni da bi morali težko prislužene groše zapravljati na nemčur-skih prireditvah na slovenskih tleh.

Sveče. Dne 18. V. je bilo pri nas vse vznemirjeno: nekateri so mislili, da je prišla inteligenca iz Sl. Plajberka jopiče trgat, kakor dan poprej v Podsinji vasi, drugi so dejali, da je prišel „Bauernschreck“, tretji zopet, da hodi žalostna jopa okrog in koncem konca smo zvedeli, da je prišel eksekutor rubit. Imel je na seznamu okrog 40 posestnikov, katere je opominjal na dolžnosti napram občini, deželi in državi oziroma zarubil gotove predmete. Možakar seveda izpolnjuje samo svojo dolžnost, zato je bil zelo prijazen in vljuden, da proti njemu nimamo nobene pritožbe. Pribiti pa hočemo samo dejstvo, da so posebno slovenski kmetje zelo razburjeni, ker vidijo, da gotovi ljudi, ki živijo izključno samo od žuljev davkoplačevalcev, živijo razkošno in hujskajo proti kmečkemu ljudstvu, dočim trpin kmet dela od zore do mraka in ne zasluži toliko, da bi vzdrževal svojo družino, še manj pa, da bi mogel plačati davke. Gozdovi se že svetijo z elektriko vred, kaj pa bo potem?

Libuče pri Pliberku. V listih smo brali, da je češka vlada prepovedala uradnikom v uradnih rabiti nemški jezik s strankami ali v privatnem občevarju. Listi so bili ogorčeni. Morda po pravici. Da to boli, razumemo. Kajti tudi nadučitelj libuški, ki je Kočevar torej Krajnc, je prepovedal šolarjem slovensko pozdravljati ne samo njega, ampak vsakogar. Otroci se iz te prepovedi sami norčujejo. In zares čudno zveni, ako šolarji v Libučah pozdravljajo ljudi, ki ne razumejo nemško, namesto lepili, domačih slovenskih pozdravov tuje, nemško in niti sami niti ljudje ne razumejo smisla pozdrava. Take prepovedi so neumestne in neumne. Pomislimo, kako temeljito plačujejo Nemci v drugih državah, Čehoslovaški, Italiji za vsak greh, ki ga storijo fanatični nacionalisti nad koroškimi Slovenci. Nemcev v nenemških državah je neprimerno več kakor Slovencev pri nas. Zato bi morali pri nas dati dober vzgled, ker smo kulturni ljudje in kulturna država, kako se postopa z narodno manjšino.

Bistrica v Rožu. Naš občinski proračun je gotov in je nabit na občinski tabli. To leto bomo plačali kmetje zopet 100% in pa tudi hišni posestniki brez zemlje 100%. Največji udarec nam prizadene šola, izdatki pri šoli na Bistrici 35 milijonov, v Svečah 27 milij. za deželni šolski fond 45 milij., skupaj toraj 107 milij. kron. Za občinske reveže 60 milij. in za vzdrževanje bolnic v Celovcu in Beljaku 16 milij. kron. Poleg tega pridejo še drugi neobhodno potrebni izdatki, kateri znesek je z ozirom na zgorajšnje svote minimalen. Naša stranka je stavila pri obč. seji predlog na znižanje izdatkov pri šoli v Svečah, pa je bil od večine odbit.

Grebinj. V. 17. številki smo pisali, da je gostilničar v Stari vasi igral pri pustni maškera-di generala Maistra in moral sedaj izbrisati slovenski napis. Informirali smo se o tej zadevi in izvedeli, da stoji stvar nekoliko drugače. Orožniki so gostilničarju večkrat žugali s kaznijo, ako slovenskega napisa ne izbriše, kar pa ta ni storil, ker je bil in je še vedno mnenja, da ima pravico do slovenskega napisa. Zato so orožniki prisilili Franca Šaše — ta je igral generala Maistra na pustni maškera-di — menda pod kaznijo 30 šilingov, ako tega ne stori. Le-

pega dne je prignal orožnik imenovanega, da je pod nadzorstvom zamazal nevarni slovenski napis. Poleg tega je orožnik gostilničarju bral neke ukaze deželne vlade in okrajnega glavarstva, da morajo vsi slovenski napisi izginiti. Gostilničar se seve oboroženemu orožniku ni mogel upirati. Svet menda še kaj sličnega ni videl, da bi se v katerikoli državi porabljali „varnostni“ organi za brisanje slovenskih napisov, da bi šli oboroženi nad nje, kakor nad kake lopove. Kaj fakega je mogoče pač le v koroškem pašaliku.

Železna Kapla. (Razno.) Živinski sejm dne 2. maja je bil dobro obiskan in se je razprodala skoro vsa živina, zlasti pa ovce. Cene živini so bile 12—14.000 K, ovcam pa 7—8000 K. Vsled snega in dežja niso razstavili trgovci blagovnih štacun. — Župan si je napravil na svojo hišo radiopostajo. Neki star možicelj pravi, da je nastavljen v bližnjem hlevu gramofon, a petje se čuje v Domnikovo gostilno. — Žid okoli pokopališča, ki se misli popraviti, bo stal okoli 40 milijonov kron. — Poslavlja se od nas gospod kaplan Brandstätter, ki je prestavljen v Št. Ruprecht pri Velikovcu. Na novem mestu mu želimo obilo sreče! — Posojilnica za Belo in okolico v Železni Kapli je na zadnjem občnem zboru sklenila, da obrestuje vloge v bodoče po 10 odstotkov, a daje posojila po 15 odst. Kakor znano, so banke znižale obrestno mero in radi tega tudi posojilnice primorane, se prilagoditi novim razmeram.

Globasnica. (Slovo od zvonov.) Povzročitelji svetovne vojne so vladali neomejno nad vsemi stvarmi; pokorni so jim morali biti ljudje, živina in tudi mrtvo blago. Ljudje pa so trpeli in molčali. — Kdor bi se upal postaviti po robu, bi prišel v umazane in mrzle graške zapore in bi veljal za izdajalca domovine in rušitelja absolutističnega režima. Koliko jih je romalo po nedolžnem v zapore. In ljudem so se krčila srca, ko so nazadnje pobrali tudi zvonove iz prijaznih vaških zvonikov. Dva dni so se poslavljali zvonovi od kraja, kjer so toliko let peli. Poslednjokrat so zabrnili vsi štirje zvonovi župne cerkve v Globasnici in okrutna sila jih je pahnila z višine. Boletno očitajoče so zastokali ko so padli z višine, kakor zastoka po nedolžnem obsojena žrtve, ko ji rabel zadá prvi udarec. Vaščani pa, ki so dotlej stali s povešenimi glavami, komaj premagujoč gnjev in bolešt, ki jim je stiskala zašušnjena srca, so se spustili v pretresljiv jok, kakor joka mati ob grobu zadnjega svojega otroka. Minila je svetovna morija s svojimi grozotami, vračati so se začeli fantje in možje, kar jih ni ostalo tam, kjer je večni mir in počitek. Vračali so se nekako tihoboječe, brez pravega navdušenja, kajti zaman je bil njih trud, zaman vsi naporji, zaman vse človeške žrtve. Žalostno je klenkal stari zvon, kakor bolesten starec je stokal v oropanem zvoniku, dokler tudi on ni onemogel. Čas hiti in čas ozdravi marsikatero rano. In tako done tudi v novo pobeljenem zvoniku spet vsi štirje zvonovi. Pa tudi počeni starec je dobil novo dušo in telo.

Žvabek. (Birna.) Bil je to za Žvabek pravi narodni praznik: dan sv. birne dne 20. majnika. Štiri mogočni mlaji, na vsaki vasi eden, so oznanjali vsej okolici izredno slavnost. Več slavalokov s pomembnimi napisi je pozdravljalo nadpastirja ob njegovem prihodu v to župnijo. Nekaj posebnega, pristno zvabeškega je bil glavni slavalok sredi vasi, prava monumentalna stavba, okusno okinčan s škofovski-mi insigniji. Tu je bil v terek popoldne tudi sprejem Prezvišenega, katerega se je poleg duhovščine udeležil ves občinski odbor, krščansko žensko društvo, šolska mladina z učiteljem in obilo ljudstva. V prisrčnih besedah je visokega gosta pozdravil domači g. župnik in mu poklonil cvet čednosti dobrih faranov. Šolarica, učiteljeva hči, je deklamirala nemško, šolarček pa kaj ljubko, do solz ganljivo, slovensko. Mil. g. knezoškof so se vidno ginjeni zahvalili za lep sprejem želeč faranom sv. mir božji. Po običajni predstavi se je dolgi sprevod pomikal v cerkev, ki je bila za ta dan prenovljena ter bogato in lično okinčana. Pri sledeči katehezi smo naravnost občudovali izvrstno znanje otrok v krščanskem nauku. Še bolj pa smo bili presenečeni zvečer, ko so naenkrat vsenaokoli zažareli sosedni hribi v čudovitem

lesku mnogobrojnih kresov. Najlepša dva v obliki črke A (Adam) sta bila pač izraz srčne udanosti naših dobrih gorjancev prevzv. nadpastirja. V dolini pa je, nedaleč od župnišča, velik bleščeč križ v raznih barvah in čarobno trepetajočih lučicah bajno razsvetljeval strmečo okolico. Gromenje topičev se je razlegalo med ljubko popevanje žvabeških slavčkov, ki so pred župniščem s svojimi ubranimi glasovi in krasnimi slovenskimi pesmi pozno v noč proslavljali prisotnost Prezvišenega med slovenskim ljudstvom: Skratka, bil je to vsestranski užitek tako za oko, kakor za uho in srce; bil je večer, koroškega mil. g. knezoškof pač ob svojih vizitacijah na Koroškem niso še doživeli nikjer, dokaz, kako slovensko ljudstvo časti in ljubi svojega nadpastirja kot predstavitelja višje cerkvene oblasti. Dan sv. birne je bil najprijaznejši solčni dan. Dvorni tajnik čg. A. Truppe, so raz. prižnice v ganljivih besedah slikali borbo za vsakdanji kruh v zvezi z sedmimi darovi sv. Duha, mil. g. knezoškof pa so vernike izpred oltarja vneli k ljubezni do cerkve in sv. zakramentov. G. Truppe so njihove besede ponovili v slovenščini. Po končanih cerkvenih opravilih so Presviti romali k Materi božji na Sv. Mesto, odkoder so občudovali lepi razgled, nazaj grede pa so obiskali težko bolno Jugovo mater, ki ima sina v bogoslovju, in jo potolažili v njenih bolečinah. Popoldne pa so se odpeljali na Suho. O žvabeški fari so se izrazili, da je ena najboljših na celem Koroškem. Sprejem jih je naravnost očaral. Hvala vsem, ki so k temu kaj pripomogli, posebno Zdovčevi in Božankovi družini! Dal Bog, da bi ta lepi dan, ki bo gotovo vsem vstal v prijetnem spominu, prinesel dobri žvabeški fari po rokah prevz. nadpastirja trajnega blagoslova ter novih moči in milosti!

Drava. Škof so na svojem vizitacijskem potovanju prišli v nedeljo 19. aprila po 32 letih tudi spet enkrat v našo župnijo. Kako veselo sta pela zvona! In kako radostno so pokali topiči! Dekleta so v ta namen cerkev, oltarje in župnišče z zelenjem in cvetjem okusno okinčale. Pred Sabahom so vaščani postavili slavalok z dvema slov. napisoma, ki sta že zgodovinska, ker sta tudi služila že leta 1893 na istem mestu v isti namen. S stolpa pa je živahno plapolala papeževa belormena zastava. Vetrici je pihljali in solčni svit je bil po dolini razlit. Škofov voz pristoji. Po župnikovem pozdravu pozdravita dva učenca (Tevček Resman in Anica Mikl) slovensko, dva (Herta Jenull in Lojzek Spitzer) pa nemško. Posebno sprejema je bil pozdrav sedemdesetletnega moža J. Widmanna, po domače Nemca v uniformi požarnega brambovca, ki je knezoškofa posebno razveselil. Kajti prednašal ga je že enkrat in sicer kot 13leten fant l. 1868 pri sprejemu škofa Wierzyja. Mešani pevski zbor pod vodstvom organista J. Rutarja je pa predivno pozdravil nadpastirja z pesmijo: „O slavljeneč današnji!“ Sprejema se je udeležila tudi požarna bramba in veliko ljudi. V cerkvi je bila vizitacija, izpraševanje otrok in nemški škofov nagovor na otroke in farane ter slovenska propoved p. g. A. Truppeja, knšk. svetovalca. Vse je naredilo na navzoče neizbrisen utis. Po opravlilu za mrtve in pregledu uradnih knjig se je Prevzišeni še ta večer odpeljal na Pečnico. Škof so posebno pohvalili pevski zbor in farnega organista zlasti z ozirom na prekrasno petje „Ecce sacerdos magnus!“ kakor tudi vse farane zaradi velike udeležbe. —g.

Št. Ij ob Dravi. (Bela žena.) Vzorno našo slovensko družino Kovačičevo, pd. Andrejevo je dne 25. maja zadela velika nesreča. Nanaglo-ma je umrla njih dobra in skrbna mati v 62. letu starosti. Srčna kap je rajno zadela ravno v hipu, ko je hotela skuhati kavo za svoje ljudi. Bila je dobra mati vseh sirot, ki plakajo na grobu svoje dobrotnice. Upamo, da so te do-brote in ljubezen, ki jo je rajna gojila do Mari-je, izprosile prav usmiljeno sodbo božjo. Ob grobu jokajo razum žalujočega soproga še dve hčerki, en sin in rejenka. Vsem domačim in so-rodnikom naše iskreno sožalje.

Velika vas. (Poroka.) V pondeljek 25. majnika sta Dobernikov Mihej iz Gorinčič in Tomeljnova Urška na naši podružnici zajadrala v zakonski stan. Obadva sta pevca šentjakob-skega cerkvenega zbora. Polnoštevilni pevski

zbor je prepeval med poročno mašo, ju sprejel po poroki pred Tomeljnom s pesmijo „Ne zveni mi“ in jima prepeval na ženitovanju. Naj bo veselo tudi njunino zakonsko življenje!

ČEBELARSKI VESTNIK

Splošna razstava čebel in čebelarstvih proizvodov na Dunaju se bo vršila v času dunajskega jesenskega sejma (6. do 13. septembra 1925). Z nakupom sejske izkaznice, katero preskrbi tudi vodstvo razstave, si zagotavljajo obiskovalci razstave obisk dunajskega jesenskega sejma in s tem zvezano znižano vozno ceno. Prijave morajo dospeti na vodstvo razstave najkasneje do 1. avgusta t. l. Predmeti za razstavo morajo biti najkasneje do 1. sept. na razstavnem prostoru. Samo žive čebele se določijo šele med 2. in 4. septembrom. Okužen čebelarstveni rod se takoj uniči. Vodstvo razstave lahko zavrne neumestne razstavne komade in odločuje samo o razstavnih sposobnostih. Ime razstavljalca in bivališče morata biti razvidni tako na omotu kakor na seznamu, ki se mora nahajati znotraj na vrhu. Pošiljatelj je označiti kot „Bienen-Ausstellungsgut“ in nasloviti na spediterja razstave „Rollfuhrdienst der österreichischen Bundesbahnen, Wien, I., Elisabethstrasse Nr. 9“. Odpošiljatelj je takoj naznaniti vodstvu razstave in priložiti seznam vsebine. Določiljatelj je voznine in carine prosta do mesta razstave (Weigl's Etablissement, Dreherpark, Wien, XII.). Prevoz od kolodvorov do razstavnega mesta preskrbuje gori navedeni spediter. Nefrankirane pošiljke se ne sprejmejo. Za transport nazaj se ne plača železniška vozna. Prijava se mora vršiti izključno potom izpolnitve in določiljatelj gotovega obrazca.

Pridnost čebel. Ni neupravičen izraz: marljiv kot čebela, ki ga uporabljamo v človeškem življenju. Da je čebela v resnici izredno marljiva, je pred kratkim znova ugotovil neki H. Stassart. Dognal je, da tehtja 10.000 teščih čebel, predno odlete na nabiranje medu, 1 kilogram, ko pa se vrnejo obložene z medom, jih gre le 9000 na en kilogram. 1000 čebel tehtja torej toliko kakor med, ki ga je nabralo 9000 čebel. Ali z drugimi besedami: zaloga medu, ki ga je nabralo devet čebel, je po teži enak eni tešči čebeli. Čebela tehtja 1 decigram, med pa, ki ga nabere, eno devetino decigrama. Devetdeset čebel da torej en gram medu. Toda čebela ne odleti vsak dan, samo enkrat na nabiranje medu, ampak povprečno po petnajstkrat; šest čebel nabere po tem računu en gram medu na dan. Za en kilogram medu je treba torej šest tisoč čebel, ki ga naberejo v enem dnevu.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. V neki cerkvi v Berlinu so se stekli propagatorji protialkoholnega gibanja z gostilničarji, ki so hoteli preprečiti protialkoholni govor. — V Elleru v Indiji je orkan zrušil kinogledališče, izpod katerega so izvlekli 13 ubitih in 14 ranjenih. — Eden najboljših angleških generalov, maršal French, je umrl. — Belgijska vlada je po kratki življenjski dobi podala ostavko. — Ahmed Beg je dobil pri zadnjih volitvah v Albaniji večino. To ni bilo težko, ker so vsi voditelji opozicije pomorjeni, v ječah ali inozemstvu, da se volilne agitacije niso mogli udeleževati. — Življenjski indeks se je zvišal za 2%. — V Avstriji je bilo zadnji čas izprtih 18.000 tekstilnih delavcev. — V Mödlingu pri Dunaju so orgeši ubili enega socialista. Stranka je zagnala vsled tega velik krik in kriči po osveto. — Na Koroškem je bilo 23. maja podpiranih 2282 brezposelnih. — Vojaški arzenal v Mukdenu je zletel v zrak: 300 oseb mrtvih. — Na Koroškem je 204 zdravnikov. Na enega zdravnika pride 1817 oseb, v Celovcu 390, v okraju Celovec 3902, v okraju Velikovec 3494, v okraju Snitzal 2545.

Cene življenjskih potrebščin. Paritetična indeksna komisija je opustila mesečno izračunavanje o spremembi stroškov za življenje. Sedaj vodi indeks zvezni urad za statistiko, ki je izračunal, da znaša podraženje življenjskih potrebščin v aprilu 2,2%. Podražili so se riž,

krompir, margarina, rastlinska mast, goveje meso, les in premog. Moka, sočivje, svinjska mast in jajca so se pocenili. Nespremenjena sta ostala sladkor in mleko. V maju so cene zopet popustile. Kakor se ceni, znaša znižanje indeksa 0,5 do 1%.

Ženska volivna pravica v Italiji. Ženska volivna pravica nima v Italiji posebno veliko prijateljev, najmanj pa med fašisti. Gotovo bi tudi to vprašanje v sedanjem fašistovskem parlamentu ne bilo prišlo na dnevni red, da ni dal Mussolini povodom internacionalnega ženskega kongresa v Rimu ženskim zastopnikom v tem pogledu obveznih obljub. To se vidi iz zakona samega, ki ga je prav te dni izglasovala fašistovska večina, in to zgolj Mussoliniju na ljubo. Zakon daje ženskam volivno pravico samo v upravne zastoje. Volivno pravico imajo ženske, ki so dovršile 25. leto starosti in odgovarjajo enemu sledečih pogojev: če so odlikovane za vojaške ali vojne zasluge, če so odlikovane za državljanske zasluge ali za katerokoli delo v splošni blagor; če so matere v vojni padlih ali vdove padlih in niso izgubile pravice do pokojnine, če so dovršile najmanj osnovno šolo ali pa položile poseben izpit, če plačujejo najmanj 40 lir direktnih davkov na leto in znajo brati in pisati. Ženske imajo tudi pasivno volivno pravico, vendar ne morejo biti izvoljene za župana, prisednika, predsednika pokrajinske uprave, pokrajinskega poslanca, člana raznih vojaških in drugih komisij prenešenega delokroga. O splošni ženski volivni pravici torej ni govora.

Za tiskovni sklad so darovali: Koch Ivan, Šibenik, 8 Din. Dr. Fran Eller, Ljubljana, 130.000; Hobel Franc, Pogrče, 10.000; Perkovnik Luka, Kotmara vas, 5000; Trapič Terezija, Celovec, 5000; razni neimenovani darovalci 940.000! nabrano po zaupniku v Ziljski dolini 792.000 K. Darovalcem srčna hvala.

KOSE 85
SRPE
KAMNE
najboljše kvalitete in cement za opeko in beton
dobite le pri
Južnokor. gospod. zadrugi v Sinči vasi.

Od ministerstva za trgovino in obrt
koncesionirana 79
krojna šola
LJUBLJANA, Židovska 5.
Tečaji za pouk v moškem i ženskem krojenju! Poučuje se najmodernejši angl., francoski sistem krojoče šivilje in nešivilje. Kroj je akademično preizkušen in pristoja tudi brez poskušnje.
Z 8. junijem pričetek novega tečaja.
Stranskim učencem se preskrbi dobra oskrba in stanovanje. Pouk v vseh jezikih države.
Učencem in učenkam, ki ne morejo priti v tečaj, se daje pismeni pouk potom pošte z učnimi zvezki.
Ob zaključitvi izpričevalo in diploma!
Razpošiljanje vseh krojev.

Tovarniška zaloga usnja
Julijus Blass
Celovec, Novi trg štev. 4
Ima v zalogi vse kožne izdelke ter kupuje in prevzema v delo sirove kože.

83
VABILO
na
občni zbor
Hranilnice in posojilnice za Št. Janž in okolico, ki se vrši
dne 7. junija 1925 ob 3 uri popoldne pri Tišlarju v Št. Janžu.
DNEVNI RED:
1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobrenje računskega zaključka.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
6. Zvišanje deleža in pristopnine.
7. Slučajnosti.
Ako ob določeni uri ni navzočih zadostno število zadrušnikov, se postopa po § 35 zadrudnih pravil.
K udeležbi vabi
NAČELSTVO.

Lepa priložnost 87
za stalno bivanje se nudi samostojni ženski (vdovi z malo pokojnino), ki dobi prosto stanovanje in ako hoče tudi nekaj polja brezplačno za lastno uporabo, pri malem posestniku vdovcu brez otrok blizu Celovca.
Ista mora biti mirna, poštena in zvesta Slovenka brez otrok.
Več se izve v upravništvu lista.

Prvovrstno 86
Orodje
za košnjo in žetev, kakor travne in steljne kose, kosirje, rožene vodirje, prave Bergamaške kamne (osle) klepala in srpe dobite v trgovini z mešanim blagom
F. MORY, Sinča vas.
Zamenjava otrtega prediva in neotrtega lanu za različne prtenine za hišno rabo!
Zahtevajte brezplačno cenik!

Proda MOSTNA TEHTNICA
se (Brückenwage)
še v dobrem stanju za 400 Š pri Antoniču na Reki, pošta Št. Jakob v Rožu 88

Vabilo 89
k
letnemu občnemu zboru
Hranilnice in posojilnice v Šmihelu pri Pliberku
dne 14. junija ob 15. uri (3. popol.) v uradnih prostorih.
DNEVNI RED:
1. Poročilo načelstva.
2. Odobritev računskega zaključka.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitve odbora.
5. Slučajnosti.
K udeležbi vabi
ODBOR.